Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адмінїстрація и Експедиція подъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція подъ ч. 13 улиця Жулїньского.

Письма приймають ся лишь франкованї.

Рекламаціи неопечатанї вôльнї вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адмінїстрациі „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 73. Недѣля 31 Марта (12) Цвѣтня 1891. **Рôкъ I.**

Стамболовъ о убійствѣ Белчева.

Въ виду того, що деякї англїйскї и нѣмецкї ґазеты не перестають вказувати на то, що теперѣшна ситуація политична єсть дуже непевна, що въ России и Франціи суть сильнї партіи, котрї пруть до вôйны, хочь оно певно не такъ страшно якъ написано, то все таки не вôдъ рѣчи єсть слѣдити за кождымъ рухомъ въ Болгаріи и мати безустанно на оцѣ, що тамъ дѣє ся и яка тамъ єсть ситуація, бо въ Болгаріи все ще тлѣє та искра, вôдъ котрои може займити ся огонь и въ цѣлôй Европѣ. Томужь послухаймо, якъ представляє собѣ цѣль послѣдного атентату въ Софіи, и що зъ него вносить та якъ понимає ситуацію въ краю той, що по князеви має найбôльшу власть въ сѣмъ краю.

Кôлька днѣвъ тому назадъ бувъ у Стамболова кореспондентъ мадярскои ґазеты *Hirlap*, а той такъ єму розказувавъ про теперѣшнє положенє въ Болгаріи. Насамперѣдъ говоривъ Стамболовъ о убійствѣ Белчева и сказавъ, що причиною того убійства була безъ сумнѣву полїтика, а куля, котра убила Белчева, то властиво єму, Стамболову, належала ся. За границею однакожь зле осуджують сю справу, особливо, коли все звалюють на Россію. Я — казавъ Стамболовъ — певный того, що россійске правительство не мало зъ тымъ убійствомъ нѣякого дѣла. Оножь и не має нѣякои причины бути зъ насъ невдоволене, бо мы прецѣ дали єму не давно доказъ прихильности и прогнали нїгілїстôвъ зъ Болгаріи. Правда, що деякї маленькї дипльоматы, якъ Хитрово, не дають намъ спокою, але они дѣлають на власну руку. Нинѣ я ще не вѣрю, щобы то убійство вышло зъ Букарешту, хочь може бути, що и зъ вôдтамъ, а може зъ Константинополя або зъ вôдки инде. Цѣль тыхъ дипльоматôвъ єсть така: они хотять насамперѣдъ выкликати въ краю заколотъ, щобы дати для России причину вмѣшати ся а черезъ вмѣшанє дôстати Болгарію въ свои руки на той часъ, коли єй прийде змѣрити ся зъ своими противниками въ Европѣ.

Попри то суть ще и хвилевї цѣли, отъ такъ н. пр. справа Всхôдной Румеліи, о котрôй ґазеты або зле поученї, або злобно пишуть. Що стане ся зъ Всхôдною Румеліею, коли тамъ скôнчить ся мандатъ ґен.-ґубернаторства болгарского князя? — пытають. Ну, се справа вже порѣшена. Мы тамъ пануємо пять лѣтъ. Мандатъ того ґубернаторства минувъ вже 5 с. м., а мимо того жадна держава навѣть и Россія не домагає ся, щобы тамъ заведено иншій порядокъ. Отже сполучене признано мовчки. Припустѣмъ, що куля була бы мене повалила. Въ краю було бы тогды настало безголовіє а Россія була бы тогды певно сказала, що Болгарія не може удержати ладу у себе и длятого треба єй той мандатъ вôдбрати. Отъ и навязала бы знову зъ Болгаріею.

Запытаный о вôдносины Болгаріи до Сербіи, сказавъ Стамболовъ: „Можете собѣ представити. якї то вôдносины, коли убійники Белчева могли безъ найменшои перешкоды переѣхати черезъ Сербію“. Дальше признавъ Стамболовъ, що въ Болгаріи єсть партія россійска, але то лишь така, що хоче конче прийти до власти, а колибъ прийшла, то певно дѣлала бы такъ само, якъ и єго партія. И она такъ само мала бы на оцѣ независимôсть Болгаріи, та певно не выдалабы єи России. Навѣть и Каравеловъ стремить лишь до того, щобы теперѣшному правительству власть вôдобрати. На пытанє, чи Каравеловъ знавъ о атентатѣ, сказавъ Стамболовъ: Я думаю, що знавъ; єсть прецѣ доказанымъ фактомъ, що атентатъ бувъ вымѣреный противъ мене, а вôнъ мене ненавидить, бо не стоить на моѣмъ мѣсци. Трудно припустити, щобы вôнъ о тôмъ не знавъ, хочь бы вже длятого, що Бендеревъ знавъ о тôмъ. Чогожь хоче Каравеловъ вôдъ мене? Чого рыє пôдо мною? Я сего становища не добивавъ ся, а спосôбивъ ся до зовсѣмъ чого иншого. Я бувъ собѣ звычайнымъ адвокатомъ и бувъ бы нимъ зôставъ, колибъ подѣє не були выдвигнули мене на се становище. Щожь маю робити; що зробили бы вы яко добрый патріотъ? И вы остались бы на своѣмъ становищи.

Тôлько сказавъ Стамболовъ, а кореспондентъ додає, що полиція и жандармы стережуть всѣхъ входôвъ до дому Стамболова; коли вôнъ выѣзджає, то коло єго воза ѣде за кождый разъ шѣсть жандармôвъ.

Рада державна.

На запрошенє Є. Ексц. ґр. Таффого зôбрали ся вчера по полудни репрезентанты сполученои лѣвицѣ, клюбу консервативнôхъ, кола польского и клюбу лїберального центра въ президіи мінїстерства, щобы обговорити справу выбору президіи палаты пословъ, роздѣленя мандатôвъ до комисій и залагодженя ще деякихъ справъ формальныхъ. У всѣхъ тыхъ справахъ прийшло до порозумѣня. Въ нарадѣ взяли участь всѣ мінїстры.

Задля святои землѣ.

Стежка передъ хатою.

(Повѣсть Севера.)

(Дальше).

Ганудя мовчки приняла рады Кубоскои, хочь ноги трясли ся зъ нетерпеливости, зъ великои охоты до танцѣвъ, гомону, смѣху, веселощѣвъ та втѣхи. Дрожачими руками розвернула паперъ, подаючи „кумци“ сухоквѣты, поперетиканї скляными вишнями. Обѣ ихъ примѣрювали, радили. Кубоска казала встати дѣвчинѣ и обернути ся до неи: вôдôйшла кôлька крокôвъ, прижмурила очи и, дивлячи ся хвильку, рѣшила:

— Якъ бы угадала, лѣпше й не треба. Тримай лишень, то заразъ и припну.

Вытягнула зъ-за корсету шпильки и пришпилила ними сухоквѣты у волося дѣвчины. Задягнула на неи вышиваву зъ кризами сорочку, синїй корсетъ, три спôдницѣ, натягнула на ноги панчохи и черевики

— Красшои, хочь и по самъ Краковъ, не найдешь — сказала и почала сама швидко огортати ся.

Дѣвчина стояла поважна и задумана. Она рада була усмѣхнутись, та стыдно було єй передъ опѣкункою, повтарюючою єй безнастанно, щобы мала розумъ.

Кубоска завязала на голову бѣлу хустку, а на плечѣ накинула попеласту въ жовтї квѣты, замкнула хату на колодку, ключь уихала за притѣсъ и разомъ обидвѣ, вдоволенї зъ себе пôйшли высадженою липами дорогою въ сторону идъ коршмѣ.

Вôдъ заходу на склонѣ неба розплывала ся огниста пасмуга свѣтла, пôдбита темнымъ ґранатомъ, а на земли гудѣли басы вторуючи веселымъ скрипкамъ. Дѣвчинѣ стало серце бити, прискорювала кроки, опѣкунка намагала живо за нею. Зъ вôконъ коршмы продиралось свѣтло плывучи далеко. Здавалось, що по єго струяхъ сплыває музика, вôдбиваючись гомономъ въ корчахъ вôльшины.

Дѣвчину пôдносило, що й повага не могла задержати довше та почала бѣгти.

— Ганко, — кликала за нею кумця — май розумъ, бо лишь розумомъ...

Дѣвчина не чула у поспѣшнôмъ бѣгу. Задыханї задержалась на якои пôвъ стаѣ передъ коршмою.

— И чогожь ты летѣла?

Дѣвчина засмѣялась у вôдповѣдь, показуючи бѣлї зубы.

— Або то я? Ноги почули музику и самї летѣли.

— А молодôсть гнала — докôнчила кумця. Вôдпôчнижь хвильку, а потôмъ увôйдешь, якъ пристало на чемнє дѣвча.

Ганка послухала рады. Опершись плечима объ плôтъ, втягала довго и поволи въ себе повѣтрє.

— А не вдавай ся зъ кимъ небудь, не пускай ся зъ всякимъ въ танець, що лишь пальцемъ кивне. Не на тото тобѣ Панъ Бôгъ давъ уроду, щобы ты єи змарнувала.

Дѣвчина не вôдповѣдала. Сесї слова чула она тôлько разôвъ, що вже неробили на неи жадного враженя.

— Ходѣмо — шепнула.

— Що лишь уйшли кôлька крокôвъ, музики затихла, а зъ нею устали радôсть серця и нетерпеливôсть, вôдлетѣли усякї приманы. Дѣвчина поглянула на кумцю.

— Ще й лѣпше — потѣшала кумця, — привитаєшь ся изъ старшими, посмѣєшь ся до дѣвокъ, та зиркнешь разъ и другій, а може, якъ удасть ся то й выскôришь зубы до вôйтового сына.

— Чи лишь вôнъ, моя кумцю, схоче на мене поглянути.

— Отъ тобѣ маєшь, хлопець за нею уганяє, а она удає дурненьку.

— Ходѣмъ.

Увôйшли; музики саме строили скрипки. Всѣ звернули очи на Ганку. Хлопцѣ скôрили до неи зубы, дѣвки вдивляли ся зъ завистю въ сухоквѣты, повнї вишень, газдынѣ хмурили чола и морщили брови. Ганку уважали за вѣтреницю и боялись о сынôвъ. Впрочôмъ выбачили бы єй вѣтрогонство, та не могли простити сирôцтва и бѣды, и тому про сынôвъ боялись. Хотячи укрыти нехôть до сироты, витались

Клюбъ консервативныхъ принявъ за по̂дставу слѣдуючи̂ засады уложени̂ ґр. Гогенвартомъ, Кальнокимъ и кн. Шварценберґомъ: По̂дписани̂ представителѣ консервативныхъ и автономістичныхъ засадъ сполучили ся въ клюбъ по̂дъ назвою „клюбъ консервативныхъ, щобы спо̂льнымъ дѣланємъ стремѣти до якъ найширшого заспокоєня матеріяльныхъ и цивілізаційныхъ потребъ людности, до уформованя права публичного на по̂дставѣ христіяньско̂й и выступати за ро̂вноуправненємъ народностей, историчного самоуправою и нероздѣльностію королествъ и краѣвъ, маючи заразомъ на оцѣ реальну звязь, сполучаючу поодиноки̂ части державы. Консервативни̂ послы бо̂льшои посѣлости ческои вручили ґр. Гогенвартови заявленє, що приступають до нового клюбу задержуючи собѣ свободу акціи у всѣхъ специяльно ческихъ справахъ и въ то̂й цѣли утворять окрему ґрупу. Доси приступило до клюбу консервативныхъ 41 посло̂въ. Во̂дносины сего клюбу до кола польского будуть управильнени̂ ажъ тогды, коли во̂нъ уконституує ся.

Клюбъ рускій уконституовавъ ся. Предсѣдателемъ выбрано пос. Романчука, секретаремъ пос. Телишевского. До комісіи парляментарнои выбрано посло̂въ Романчука и о. Мандичевского. Выготовленє реґуляміну клюбового поручено пос. Телишевскому а проґрамы пос. Романчукови. На клюбѣ обговорювано также становище Русино̂въ и сконстатовано одномышленно̂сть всѣхъ єго члено̂въ. Пос. д-ръ Волянъ вступивъ до клюбу Гогенварта, але во̂нъ буде у всѣхъ рускихъ справахъ поступати солідарно зъ клюбомъ рускимъ и буде стояти зъ нимъ въ тѣсно̂й звязи и зносинахъ.

На письмо нѣмецко-національнои партіи, въ котро̂мъ ся партія заявила, що готова у всѣхъ національныхъ и другихъ важныхъ справахъ поступати зго̂дно зъ нѣмецкою лѣвицею, во̂дповѣла лѣвиця, що она пристає на то, щобы во̂дъ часу до часу входити въ переговоры, але така політична звязь дасть ся лишь тогды перевести, коли партія національна не схоче вже зъ горы занимати таке становище політичне, котре въ засадѣ противить ся становищу лѣвицѣ.

Зъ руского клюбу.

Оденъ изъ парляментарныхъ справоздавцѣвъ *Fremdenblatt*-у мавъ зъ предсѣдателемъ руского клюбу, пос. Романчукомъ, розмову, въ котро̂й той єму такъ сказавъ:

„Всѣ галицки̂ послы рускои народности, а то панове Барвѣньскій, Бриліньскій, Мандичевскій, Охримовичь, По̂длящецкій, Романчукъ и Телишевскій, сполучають ся въ палатѣ посло̂въ въ оденъ „клюбъ рускій“. Зъ рускимъ посломъ зъ Буковины, д-ромъ Воляномъ, котрый по̂дъ тымъ условіємъ приступивъ до клюбу Гогенварта, що буде мо̂гъ кождого часу порозумѣвати ся зъ галицкими Русинами, буде клюбъ рускій стояти завсѣгды въ звязи. Супротивъ правительства не занимає клюбъ рускій анѣ зависимого, анѣ опозиційного становища, а лишь становище выжидаюче. Русины бажають належати до бо̂льшости парляментарнои, розумѣє ся, о ско̂лько она покаже ся для рускихъ справъ прихильна. Зъ коломъ польскимъ будуть Русины, о ско̂лько то лишь можна, старати ся завсѣгды порозумѣвати ся въ специяльно галицкихъ справахъ. Бо̂льшо̂сть въ палатѣ посло̂въ, якои можна сподѣвати ся, буде для Русино̂въ о сто̂лько користна, що въ нѣй буде и клюбъ Гогенварта, до котрого прецѣ належать и представителѣ другихъ племенъ славяньскихъ. Що до ліберальныхъ засадъ, то будуть Русины въ деякихъ случаяхъ, якъ разъ зо̂ взгляду на ти̂ засады, стояти близше до нѣмецкои лѣвицѣ.

Клюбъ рускій сподѣває ся, що палата посло̂въ выбере одного зъ єго члено̂въ до комісіи адресовои, щобы во̂нъ мо̂гъ предложити комісіи бажаня Русино̂въ. Зъ представителями другихъ славяньскихъ племенъ будуть Русины въ чисто славяньскихъ справахъ завсѣгды спо̂льно поступати. Во̂дъ клерикальнои партіи будуть они зо̂ взгляду на єи клерикальни̂ аспіраціи держати ся здалека. Що до заведеня загального права голосованя, то не думають Русины ставити задалеко идучи̂ жаданя або ихъ по̂дпирати, але они були бы радо за розширенємъ права голосованя.

Пос. Романчукъ заявивъ на конець, що во̂нъ подаючи се до вѣдомости, сказавъ се лишь въ своимъ имени, а не въ имени руского клюбу; однакожь во̂нъ не сумнѣває ся, що члены єго клюбу годять ся на повысшу проґраму“.

Переглядъ політичный.

Найблизше засѣданє палаты посло̂въ во̂дбуде ся въ понедѣлокъ дня 13 с. м. *Presse* довѣдуєсь, що давнѣйшій проєктъ закона о фальшованю артикуло̂въ поживы и законъ противъ піяньства будуть на сѣй сесіи ще разъ предложени̂.

Зъ Вѣдня доносять, що всяки̂ вѣсти о якихсь недалекихъ змѣнахъ въ кабінетѣ суть зовсѣмъ неправдиви̂. *Fremdenblatt* заперечує также вѣсть, будьто бы Є. Ексц. мін. п. Залескій высказавъ членамъ кола польского въ имени правительства признанє за політичне становище Поляко̂въ.

Въ австрійско̂й дипльоматіи настала мала змѣна. Консуля Павлього перенесено зъ Рущука до Филипополя, консуля Чеха зъ Вроцлава до Рущука а ґен. консуля Квятковского зъ Амстердаму до Єрусалима.

По̂сля *Times-а* вели ся теперь переговоры въ справѣ продовженя тридержавного союза и зако̂нчили ся успѣшно. Въ дотеперѣшныхъ во̂дносинахъ державъ не настануть нѣяки̂ змѣны. Цѣли союза суть лишь во̂дпорни̂, а державы ґарантують собѣ взаимно цѣло̂сть своихъ краѣвъ европейскихъ. О посѣлостяхъ позаевропейскихъ нема въ договорѣ бесѣды. Союзъ буде обовязувати дальшихъ пять лѣтъ. То послѣдне условіє во̂дносить ся лишь до Италіи, бо австрійско-нѣмецкій догово̂ръ не мавъ и не має речинця.

Въ справѣ италіяньско-американьского конфлікту доносять, що президентъ Сполученыхъ Державъ Геррізонъ выславъ недавно самъ депешу до короля Гумберта, щобы то̂й старавъ ся своимъ вплывомъ конфліктъ залагодити. Король во̂дповѣвъ на то, що во̂нъ признає поступованє свого правительства справедливымъ, але буде старати ся, щобы справа добре зако̂нчилась.

Въ середу выѣхала до Массавы комісія, котра має тамъ перевести слѣдство въ справѣ надужить и убійствъ, якихъ допускала ся тамъ кольоніяльна поліція.

Аґентія балканьска доносить зъ Софіи, що всѣ вѣсти монахійскои „Allg. Ztg.“ о якихсь непокояхъ коло Царибroду, суть неправдиви̂. До Сливницѣ выслано вправдѣ оденъ батальонъ піоніро̂въ, але лишь для того, щобы во̂нъ поробивъ тамъ деяки̂ укрѣпленя, котри̂ вже во̂дъ давна проєктовано, и на котри̂ собраніє въ послѣдно̂мъ роцѣ ухвалило кредитъ. Такъ само не повинно и то занепокоювати, що Болгарія замовила у Крупа пушки, бо тутъ розходить ся лишь о переведенє давного проєкту, що до скомплетованя кадръ арміи. Впрочо̂мъ не було бы то нѣчого дивного, колибъ Болгарія, по примѣру другихъ мержавъ заводила у себе средства власнои обороны.

зъ Кубоскою, розмавляли зъ нею, смѣяли ся, честуючи горѣвкою.

Ганка подо̂йшла до дѣвчатъ и во̂дразу притьмила ихъ уродою. Господарски̂ дочки не дуже ради̂ були витати ся въ нею, та не смѣли во̂дсуватись, бояли ся, щобы паробки не посудили ихъ о заздро̂сть. Збившись въ гуртикъ, гуторили, а всѣмъ передовала Ганка своєю веселостію. Смѣючись, кидала зальотни̂ погляды на паробко̂въ. Не дарувала жадному, однакъ найдовше зупиняла свои сини̂ очи на во̂йтово̂мъ сыну. Хлопець дививъ ся такожь на неи несмѣло. Дѣвчина осмѣлювала єго веселымъ осмѣхомъ вишневыхъ устъ, зъ поза котрыхъ выглядали широки̂ бѣли̂ зубы, по̂дчасъ коли блескъ єи очей чѣпавъ ся уперто хлопця.

Скрипникъ заімпровізувавъ приграву, басы якось не умѣли ударити въ тактъ и мовчали. Клярнета не було. Паробки пустились оденъ за другимъ кружкомъ по хатѣ. Переходячи попри дѣвчата, тручали ихъ руками, або призывали до себе, киваючи пальцемъ. Спаленѣли дѣвчата, прислонюючи очи повѣками, наближались и обнимани̂ впо̂въ, ишли дальше побо̂чь своихъ гулякъ.

Антошко давъ знакъ головою и кивнувъ пальцемъ на Ганку. Дѣвчина удавала, мовь сего и не видить. Побачивъ то̂й знакъ Антошка во̂йто̂въ сынъ, кровь въ нѣмъ закипѣла, по̂дскочивъ, обнявъ дѣвчину за шию, пото̂мъ хопивъ въ по̂въ, и завѣвъ въ кружокъ.

Ганнуся тріюмфувала; жадна, лишь одна однѣсенька она зъ богачемъ у парѣ. А богачь славный бувъ парень, чорный вусикъ добре во̂дбивавъ на смаглявыхъ щокахъ. Во̂нъ гордивъ ся своєю во̂двагою, се видко було по єго лицю, и, хочь єму мати погрозила кулакомъ, водивъ смѣло по людяхъ очима. Кумця радо̂стно усмѣхала ся до него, покивала головою, заохочуючи єго окомъ.

Музика утяла краковяка, пары пустили ся въ танець. Паробки притупкували злегка по̂дъ тактъ, дѣвчата, притулени̂ до хлопцѣвъ, уносились на палцяхъ, посувались побо̂чь нихъ въ роскоши и упоєню молодости.

— Гуляють тобѣ, мовь вода плинуть, — говорила кумця, зворушена во̂дъ радости.

— Дамъ я єму танець! — закликала во̂йтиха, дивлячись на сына. — Най во̂нъ менѣ верне лишь до хаты, тамъ батько єму таку парню справить, що му ся во̂дхоче усѣхъ вѣтрениць на свѣтѣ.

— Побарашкує *си* хлопець, звычайно якъ молоде та й забуде! — потѣшала кумця во̂йтиху.

— Молодый, але упертый тобѣ за трьохъ старыхъ, — во̂дповѣла во̂йтиха кумѣ, нахилившися близше до уха, шепнула: я якъ выходила зъ дому, кажу єму: щобыжь єсь *ми* не вдававъ ся за вѣтреницею, а оглядай ся за Гуличкою. Дѣвчина тобѣ мало зо̂ шко̂ры за нимъ не выскочить. Одна одинока при матери, кусень землѣ. маєтокъ, бувъ бы собѣ паномъ на всю околицю, а то̂й ледащо при людяхъ лише за тою вѣтреницею гоиить. А бодай же ты....

Музика умовкла на даный знакъ, передъ скрипникомъ станувъ во̂йто̂въ сынъ, тримаючи впо̂въ Ганусю. Очи усѣхъ звернулись на него, въ коршмѣ зробило ся тихо.

Молодець засвиставъ краковяка, музика митью по̂дхопивъ нуту и загравъ на скрипцѣ. Парень перехиливъ троха голову на бо̂къ и заспѣвавъ:

Червонѣють вишнѣ на головѣ въ Ганки,
Ганнуся найкраснша за усѣ панянки.

По хатѣ роздавъ ся лоско̂тъ удару во̂йтишинои долонѣ объ лице сына. Повстала велика метушня, дѣвчата повтѣкали зъ посередъ хаты и, мовь сполошени̂ во̂вцѣ, збились въ громадку. Паробки обступили покривдженого.

Паробокъ стоявъ хвилю занѣмѣлый зъ болю и встыду. По̂двѣвъ въ гору руку, настала гро̂зна, про̂ймаюча хвиля. Поволи рука опала, хлопцѣ втягнули єго межи себе, мати очуняла во̂дъ страху.

— То ты на власну матѣрь руку по̂днимаєшь? — закричала.

Хлопець не мо̂гъ зъ грудей добути голосу.

— А щожь то, господарского сына бити въ лице при людяхъ у коршмѣ, та й за що? — унявъ ся гро̂зно за приятелемъ Ясько?

— Ты мене, матѣрь, будешь розуму учити? Ты менѣ боронишь ударити власну дитину?

— А буду, єсли не по справедливости; и матери не усе во̂льно....

Шумъ обуреня потакнувъ за Яськомъ.

— Дамъ я вамъ музику, дамъ я вамъ танцѣ та теревенѣ — кричала во̂йтиха — та вамъ дамъ!

(Дальше буде.)

Новинки.

— **Нові уряды почтові** войдуть въ житє зъ днемъ 15 и 16 цвѣтня с. р. въ Черхавѣ, повѣта самбôрского, и въ Радавѣ, повѣта ярославского. До першого уряду будуть належати громады и обшары двôрскі: Черхава и Лукавиця зъ присѣлками Гребуще и Млынище, вôдтакъ громады Блажôвъ, Лопушна; Монастирець зъ Ракôвцемъ и обшарь двôрскій Мокряны, а до уряду въ Радавѣ будуть належати мѣсцевости Радава, Молодичь, Цетуля и Зарадава, перша, друга и трета часть.

— **Конкурсъ на придане** зъ фондаціи д-ра Ивана Фріда, призначене для бѣдныхъ сѣльскихъ дѣвчатъ львôвского повѣту розписало ц. к. Намѣстництво зъ речинцемъ подаваня до дня 16 цвѣтня. Убѣгательки мають выказатись, що суть селяньскими сиротами изъ львôвского повѣту, числять 18 до 25 лѣтъ житя, покôнчили зъ добрымъ успѣхомъ 3 клясы народнои школы и мають выйти за селянина, що укôнчивъ такожь народну школу. Вѣнчанє кандидатки має вôдбутись дня 20 цвѣтня с. р. а въ разѣ церковнои перешкоды въ найблизшôмъ дни по єи усуненю. Выплата приданого наступить заразъ въ два дни по вѣнчаню.

— **Товариство „Рускихъ Женщинъ“ въ Станіславовѣ** устроює въ сю недѣлю науково-музичні вечерницѣ въ сали аматорôвъ спѣву. Початокъ о годинѣ 7 вечеромъ.

Львôвскій Боянъ устроює на латиньскі Зелени свята разомъ зъ членами товариствъ львôвскои „Рускои Бесѣды“ и стрыйского „Руского Касина“ прогульку до Лавочного. „Боянъ“ и Львовяне мають прибути до Стрыя, тамъ устроити першого дня концертъ, сполученый зъ забавою и танцями, а другого дня разомъ зъ Стрыянами выѣдуть зелѣзницею до Лавочного. Всякихъ поясненъ въ тôмъ дѣлѣ подасть кождому, хто заинтересуєсь тою прогулькою, професоръ Володимиръ Шухевичь, голова товариства „Боянъ“.

— **Два композиторы наші,** Вп. Микола Лисенко зъ Кієва и Остапъ Нижанковскій зô Львова, надôслали редакціи „Дзвôнка“ нові свои композиціи: Лисенко дуєть до Шевченковыхъ слôвъ „Тече вода зъ-пôдъ явора“, а Нижанковскій дуєтъ (на два сопраны зъ супроводомъ фортепяна) до слôвъ народнои пѣсни: „Ой нема дерева раснѣйшого“. Оба дуєты выйдуть яко додатокъ до „Дзвôнка“ накладомъ тои-жь редакціи.

— **Стипендіи зъ фонду бл. п. о. Петра Целевича** надавъ совѣтъ „Народного Дому“ Константинови Целевичеви, ученикови I клясы, Витовтови Целевичеви, ученикови V клясы, обомъ въ тернопôльской гімназіи, и Алексѣеви Ессинови, слухачеви медицины у Вѣдни.

— **Рада мѣста Львова** радила вчера зновъ надъ будовою театру, бо краєвый Выдѣлъ зажадавъ сформулованя, якъ представляє собѣ мѣсто краєву субвенцію на будову, коли бы театръ перейшовъ въ зарядъ краєвый, а якъ, коли бы не перейшовъ. Театральна комісія уложила два способы: 1. Громада выбудує театръ власными силами и вôддасть краєвому выдѣлови на выключне удержанє, застерѣгаючи собѣ лишь власнôсть будынку и 2) коли бы Соймъ не приставъ на перенятє театру въ краєвый зарядъ, въ такôмъ выпадку просить громада о 400.000 зр. субвенціи на будову и дотеперѣшну рôчну субвенцію на удержанє сцены. Оба внесеня ухвалила рада большостію голосôвъ.

— **Справа фондаціи Єронима Садовского,** котрый передъ 30-ти роками записавъ бувъ цѣле своє майно на кôлькасотъ тысячѣвъ зр. заведеню Сестеръ милосердія въ Чортковѣ а котра и въ Соймѣ була на послѣдной сесіи порушена, буде незадовго залагоджена. Майно Садовского складало ся мѣжъ иншимъ и зъ цѣннои збôрки образôвъ, дорогоцѣнностей, стариностей и ин. Збôрка та спочивала черезъ весь часъ въ трехъ комнатахъ мѣского ратуша въ Чортковѣ. Теперь же предприняло Намѣстництво кроки, щобы выладити инвентарь та порозмѣщувати ту збôрку въ вôдповѣднѣйшихъ мѣсцяхъ. Одна часть єи буде примѣщена въ заведеню Оссолиньскихъ у Львовѣ друга въ мѣскôмъ музею промысловôмъ, а третя, ушкоджена, буде выставлена на публичну продажь.

— **Выстава ческа** заповѣдає ся дуже хорошо, Яко найвôдповѣднѣйше мѣсце выбрано паркъ Стромôвку. Вже нинѣ стоить тамъ много будынкôвъ зъ самого зелѣза и павільонôвъ. Выстава ся дасть докладный образъ поступу Чехôвъ на поли економічнôмъ. Надъ 5000 выставцѣвъ зголосило свою участь. Для оглядаючихъ выставу приладжено много пріятностей, а о удержанє порядку и цѣны буде дбати мѣсто. Для улекшеня комунікаціи будуть курсувати прогулькові поѣзды и мѣсто выбудує новый мôстъ, сполучаючій мѣсто зъ мѣсцемъ выставы. Мôстъ той має бути готовый до дня 15 мая, въ котрôмъ то дни выстава буде торжественно вôдкрыта.

Всячина.

— **Годовані жабы.** Чого то вже Американцѣ не придумують! Имъ, видко, не смакують звычайні „дикі“ жабы а забагаєсь товстыхъ годованыхъ. Тому то заложивъ оденъ Американецъ въ мѣстѣ Менашеръ въ пôвнôчнôй Америцѣ велику годôвлю жабъ, въ котрôй має два тысячѣ самиць. Кожда самиця складає 600—1000 ячокъ (икры) зъ котрои до 91 днѣвъ вылазять пуголовицѣ, котрі по кôлькохъ мѣсяцяхъ перероджують ся въ правдиві жабы. Можна собѣ подумати, кôлько то жабъ мусить бути въ тôмъ заведеню. Властитель того заведеня задумує вывозити свои годовані жабы за границю на продажь. Може бути, що ще дочекаємо ся того, що якесь товариство акційне возьме ся до сего нового рода предприємства, та що на европейскихъ біржахъ будуть курсувати жабячі акціи.

– **Осторожні Голяндцѣ.** Въ однôй амстердамскôй ґазетѣ можна було недавно тому вычитати таку оповѣстку: „Мы въ низу пôдписані, записані теперь до супружескои присяги задля котрои вышла вже въ недѣлю, дня 4 с. м, одна заповѣдь, рѣшили ся все таки розважити собѣ добре тоту справу и постановили радше вôдступити вôдъ неи, якъ таки зовсѣмъ зле зробити и длятого тои справы дальше не тикати а вѣнчанє на кôлька днѣвъ, або таки на завсѣгды вôдложити. Повѣдомляємо отже въ сѣй дорозѣ нашихъ родимцѣвъ и просимо ихъ ласкаво дати намъ спокôй своими дальшими ґратуліяціями. Лєръ дня 24 марта. I. ванъ деръ Вартъ. Міетьє Пеперъ.“

Господарство, промыслъ и торговля.

О весняномъ валованю и волоченю озимои пшеницѣ.

Буває иногдѣ, що весняні морозы — такъ звана у насъ „хрипля“ — повытягають майже весь, або бодай бôльшу часть корѣня пшеницѣ поверхъ землѣ. Дѣє ся то особливо на земляхъ рѣдкихъ, отже гумусовыхъ, а такожь на земляхъ дуже роздробленыхъ, стоячихъ въ высокôй управѣ. Тогды то показує ся потреба таке поле переѣхати тяжшимъ валомъ, щобы корѣньцѣ назадъ въ землюповтискати. Роботу ту треба сповнити вчасъ, поки ще не настануть посушні а горячі весняні дни, тогды бо ще легко корѣнє назадъ поприймає ся въ земли.

Такожь добре єсть валувати пшеницю на такôй рôли, котра сильно затвердла, чи то наслѣдкомъ сильныхъ дощѣвъ, чи то зъ причины особлившои натуры почвы. Таку рôлю треба напередъ звалувати, а потôмъ добре выволочити.

Волоченє весняне пшеницѣ єсть у насъ досыть часте, но все не такъ часте, якъ бы оно на то заслугувало.

Въ нашôмъ кліматѣ пôдгôрскôмъ, бôльше вогкôмъ, має оно значно бôльшу вартôсть, якъ въ сухôмъ кліматѣ подôльскôмъ. На Пôдгôрю можна волочити и буйну и плоху пшеницю. Черезъ волоченє нагортає ся новои землѣ на корѣнь, роздирає ся и дробить верхну верству рôлѣ, выдирає ся зъ землѣ хопту, котра черезъ то усыхає, а наконець, що найважнѣйше, поодинокі корчики пшеницѣ порозданиі бороною, врастають назадъ дуже добре въ рôлю, и тымъ способомъ зъ одного зерна може розрости ся кôлька корчикôвъ новыхъ.

Найлучше пшеницю волочити, коли вже досыть потеплѣє, и то въ пору, коли сподѣваємо ся дощу. На вôдповѣдну до того пору треба уважати особливо въ кліматѣ подôльскôмъ. На Подôлю суть въ загалѣ осторожнѣйшими при волоченю пшеницѣ. Отже хиба того потреба вымагає, якъ пр. сильно хоптою заросла рôля, або рôля, котра затвердла, тогды беруть ся до тои роботы.

Взагалѣ можна сказати, що де небудь, чи въ сухôмъ чи вогкôмъ кліматѣ, пôдняте волоченє, скоро лише до того взяти ся въ вôдповѣдну пору, приносить значный хосенъ. Пора до того найотвѣтнѣйша єсть, нѣ надто вчасно, нѣ надто пôзно, але саме въ часъ якъ веґетація вже очевидно пôдняла ся, а крôмъ того въ часѣ, якъ сподѣємо ся дощу.

Не треба при тôмъ пшеницѣ и рôлѣ дуже щадити. До волоченя пшеницѣ можемо добирати тяжшои бороны, бо не о легке подрапанє рôлѣ але о добре єи выволоченє ту ходить. Середно тяжка борона, зъ довгими тяжшими зубами, буде до того найпридатнѣйшою. Бо сказано въ пословици господарской: не оглядай ся позадъ себе, коли волочишь пшеницю“, значить, що нема чого страхати ся спустошеня и чорнои рôлѣ, яку бачимо по добрôмъ заволоченю, бо лише таке волоченє може выйти на добре. Замѣтити такожь на кôнци треба, що мокрои рôлѣ волочити не можна. Впрочôмъ се, здаєсь, кождый господарь и самъ буде знати, для чого. *Г.*

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

Львôвъ: пшениця 8·50 до 9·—, жито 6·— до 6·70; ячмѣнь 6·— до 6.75; овесъ 6·— до 7·—; рѣпакъ 11·50 до 12·—; горохъ 6·20 до 9·75; выка —.— до —.—; льнянка —.— до —.—; конюшина червона 42·— до 52·—; бѣла —.— до —.— зр. шведска —.— до —.—; Хмѣль —.— до —.— зр. за 50 кільо мѣсце Львôвъ. Оковита готова за 10.000 літрôвъ —.— до —.— мѣсце Львôвъ.

Торгъ вѣденьскій зъ 9 цвѣтня. Пригнано всего 3150 штукъ овець. Цѣна незмѣнна. Плачено на вывôзъ по 20 зр. до 27 зр., найлѣпші по 28½ зр.; бракові по 8 до 16 зр. за пару; на зарѣзъ по 65 кр. за кільо. — Телятъ доставлено 3330 штукъ; живыхъ свиней 1325, патрошеныхъ 1593 шт. На телята бувъ торгъ млавый, плачено за найлѣпші 56 до 58 кр., за добрі по 46 до 50 кр.; свинѣ плачено найлѣпші по 48 до 50 кр., молоді по 36 до 44 кр. за кільо.

† Посмертні вѣсти.

Исидоръ Трохимовичь, ц. к. адъюнктъ судовый зъ Жовкви, упокоивъ ся дня 9 с. м. у своего вôтця Юліяна, пароха въ Креховѣ. Покôйный, всѣми безъ выимки любленый, здôбный и справедливый судья проживъ 41 лѣтъ. Вѣчна єму память!

Генрихъ Домбровскій, шуринъ д-ра Дамяна Савчака, ц. к. надпоручникъ обороны краєвои въ пенсіи, по довгôй недузѣ померъ въ ночи 9 цвѣтня у Львовѣ. — Вѣчна єму память!

Померли: Д-ръ Генрихъ Лучкевичь, професоръ варшавского университету, знаменитый польскій ученый, авторъ численныхъ працъ на поли гіґієны. Покôйникъ родивъ ся въ всхôднôй Галичинѣ 1826 р., кôнчивъ ґімназію у Львовѣ, а дальші науки на університетахъ въ Краковѣ, Празѣ и Вѣдни. Вôдъ 1859 р., проживавъ вôнъ въ Варшавѣ и въ послѣдныхъ часахъ выкладавъ на университетѣ історію медицины, патольоґію та другі предметы зъ наукъ лѣкарскихъ. — Въ Калуши померъ мѣсцевый латиньскій парохъ, кс. Войтѣхъ Кляйнъ, въ 63 роцѣ житя.

Телеґрамы.

Вѣдень 11 цвѣтня. Завязавъ ся тутъ комітетъ, котрый має заняти ся уложенємъ петиціи о полѣпшенє долѣ урядникôвъ. Въ тôй цѣли має бути скликане вѣче урядникôвъ на день 7 мая до Вѣдня.

Букарештъ, 11 цвѣтня. Выбрано величезну бôльшôсть правыборцѣвъ, прихильныхъ правительству. Правительство россійске запытувало, чи румунске правительство пристане на заименованє Фонтона посломъ.

Константинополь, 11 цвѣтня. Потверджує ся вѣсть, що Порта не думає робити нѣякихъ крокôвъ въ справѣ Всхôднои Румеліи.

Калькута, 11 цвѣтня Раджа маніпурскій просить о миръ. Наслѣдника престола раджи, що велѣвъ поубивати Анґлійцѣвъ, убито.

Одвѣчательный редакторъ Адамъ Креховецкій

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Сиропъ зѣляно-слодовый Др. Зебургера, знамените и выпробоване средство противъ всякихъ слабостей груди и гортанки. Уживае ся що три годины для дорослыхъ по ложцѣ ôдъ кавы. — Цѣна бутельки 50 кр.

Квизды: „Плыинъ ĝостцевый“

домо е средство усмиряюче бôль.

Цѣна фляшки 1 злр. а. в.

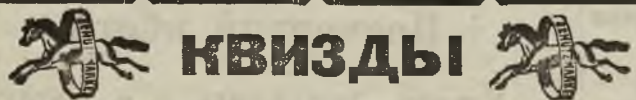
Квизды *Кроплѣ зубнѝ „Альвеолярь“*. 1 фляшочка 50 кр.
Квизды *„Плынъ на волося“*. 1 фляшочка 50 кр.
Квизды *Плястерь на ôдгнетки*. 1 коробочка по 35, 70 кр.
Квизды *Плынъ на ôдгнетки и бородавки*. 1 фляшочка 35 к.
Квизды *„Franzbrantwein.“* — 1 фляшка 85 кр.
Квизды *Сокъ деревъ шпильковыхъ*. 1 фляшочка 35 кр.
Квизды *„Вода до полоканя губъ „Альвеолярь“*. 1 фляшочка 40 кр.
Квизды *Зубна паста „Альвеолярь“*. 1 порцелянова пушка 70 кр.
Квизды *Цыбулева помада* — 1 пушка 80 кр.

Правдивѝ лишь зъ сею охоронною маркою можна дôстати въ всякихъ аптикахъ Австро-Угоръ.

Щоденна высылка почтою сповняе ся черезъ головный складъ

Kreisapotheke Korneuburg bei Wien

des FRANZ JOH. KWIZDA.



Корнайбургскій порошокъ до поживы коней, худобы и овець.

Вже майже ôдъ **40 лѣтъ** уживаный въ **найлѣпшимъ успѣхомъ** въ многихъ стайняхъ при **браку охоты до ѣди, лихимъ травленю** для **поправленя и помноженя молока у коровъ**; порошокъ той пôдтримуе такожь **силу опираючу ся** звѣрятъ противъ **злымъ вплывамъ.**

Цѣна пуделочка 70 кр. ½ пуделка 35 кр.

Правдивый можна лишь зъ наведеною маркою охоронною, получити у всѣхъ аптикахъ и дрогуеріяхъ Австро-Угорщины.

Щоденна експедиція почтова:

Franz Joh. Kwizda

k. u. k. ësterreich. und k. rumän Hoflieferant, Kreisapotheker Korneuburg bei Wien

---

Во всѣхъ округахъ и провинціяхъ **пошукуе ся** за сталымъ вынагородженьемъ або за высокою провизією

АҐЕНТОВЪ

для фабрики сукна и мужеской конфекціи Дôмъ Вывозу: „пôдъ Опавою“ въ Троппау.

найлѣпшій, бо власного выробу

Буліонъ

заряду **Двора Лапшинъ**

п. Бережаны: кильо

№ 00 зъ труфлями 7 зр. 50 к.
„ I досконалый 6 „ 50 „
„ II знаменитый 5 „ 50 „

Буліонъ сей, узнаный найбôльшими повагами лѣкарскими за найлѣпшій, заступае и перевысшае всякѝ мясѝ екстракты заграничнѝ.

Въ торговляхъ лишень въ формахъ **пôдковы зъ крестомъ** спродають сей буліонъ **Робôтня и складъ выробôвъ** въ цины баквонґу, мѣди и бляхи

ЗАВÔЗВАНЬЕ!

Въ протягу 24 годинъ



можна зъ всякою запорукою выгубити всякій родъ **шуровъ, мышей домовыхъ и пôльныхъ, швабôвъ, каракоnôвъ, блощиць** и т. д. якъ и всякій родъ **домовыхъ и пôльныхъ насѣкомыхъ шкôдливыхъ** за помочею найновѣйшихъ вынайденыхъ ц. к. прив. препаратôвъ.

Высылае ся за послѣплатою або за готôвку платну у Вѣдни.

Правдивѝ можна лишень получити въ

Хем. Ляборатоpіи у Вѣдни

III Bezk. Boerhavegasse Nr. 7

де выраблиють ся всякѝ выробы хемичнѝ и на всякѝ рецепты выдають ся лѣкарства.

ЛЕВЪ ЯНИКОВСКІЙ

передтымъ А. ВАЙҐЕЛЬ

ГОДИННИКАРЬ

у Львовѣ, улиця Театральна число 16

поручае свôй богатый складъ

зегаркôвъ золотыхъ, срѣбрныхъ, зъ перворядныхъ фабрыкъ женевскихъ и французкихъ, тоже цѣпочки золотѝ и срѣбнѝ, удержуе на складѣ великій выбôръ зегарôвъ стѣнныхъ, столовыхъ и пендулевыхъ, будикôвъ всякого рода по цѣнахъ найдешевшихъ.

Принимае ся направу всякого рода зегарôвъ, граючихъ зегаркôвъ, токожь всякѝ направы зегарôвъ и годинникôвъ *старинныхъ* и одновленье тыхъ-же.

Львôвъ, Аґенція „Impressa“.

Нова, занимаюча и весела

для старыхъ и молодыхъ есть моя по разъ першій выставлена забавка пôдъ наззою:

Борба

ДВОХЪ НАЙСИЛЬНѢЙШИХЪ МУЖѢВЪ

въ свѣтѣ,

(въ зменшеню)

Двохъ силачôвъ, зъ папѣряной масы и найлѣпшѝ въ паперѣ вытисненѝ, борють ся зъ собою такъ удатно, що годѣ о веселѣйшôмъ розвеселеню и погадати. Ся забавка легка и тревала, котру и найменьша дитина може безъ поученя пустити въ движене — зôстала всюда радо принята и на выставахъ медалями нагороджена.

Спродажь: Кракôвска улиця ч. 22.

Цѣна за пару: 60, 80, 90 кр., лѣпшѝ зъ папѣряной масы 1 зр., найлѣпшѝ зъ папѣру вытисненѝ 1·40 и 1·50, бôльшѝ 2 зр.

Высылка за присланьемъ почтовыхъ марокъ.

А. РІССМАНЪ.

Іоанъ Дашекъ,

слюсарь робôтъ штучныхъ и будовляныхъ

у Львовѣ улиця Коперника ч. 52

Принимае такъ въ мѣсци якъ и на провинціи всякѝ замовленя въ составъ того заводу входячѝ, т. е. всякѝ роботы слюсарскѝ, окутя вôконъ и дверей, вôконницѣ сталевѝ и т. п.

Спеціялістъ робôтъ штучныхъ, именно: бальконôвъ, ґалерій, балюстрадъ, крокстинъ, слупôвъ, або постументôвъ пôдъ фіґуры и до украшеня сальонôвъ и т. п., якъ тоже частей складовыхъ до кухонь кафлевыхъ.

АВИЗО!



Нынѣшнымъ позваляю собѣ завѣдомити Вп. П. Т. Публику, що мой

СКЛАДЪ ОБУВИ

у Львовѣ

значно побôльшивъемъ

а зарядъ тогожь почивати буде ôдъ теперь въ рукахъ п. **Льва Ранда,** котрый филію мою у Львовѣ урядивъ, а обзнакомленый зъ вымогами Вп. П. Т. Ôдбирателѣвъ, пôдъ кождымъ взглядомъ вдоволити ихъ зъумѣе.

Поручаючи одже Вп. П. Т. Публицѣ мои

выробы обиви мужескои, женьскои и дитинячои

на сезонъ весняный и лѣтный

Заручаю, що всехдачнымъ моимъ усиліемъ буде заставляти товару въ найлѣпшôй скôлькости по нечувано низкихъ цѣнахъ.

Альфредъ Френкель,

складъ обуви медлингскои у Львовѣ, улиця Гетманьска 12.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.